

9 augusti 2019!

Vi som inte är öbor stiger ombord på en av pråmarna som går mot Brännö. Det är fint väder, sol och sommar. På båten är det som vanligt lite udda personer som reser mot ön. Lite längre fram i protokollet finns några bilder på hur det brukar se ut på båten.

När man efter en härlig resa anländer till Rödsten slår det aldrig fel – de personer som skall åka mot staden ställer sig precis framför båten och spärrar avstigningen så gott man kan. Man tittar in i deras tomma ögon och försöker få någon form av förklaring till att det alltid finns personer som vill hindra de avstigande...

Vyn från båten vid tilläggning i Rödsten

Nåväl, det sitter tydligen i generna. Man skall instinktivt alltid göra avstigning/ombordstigningsprocessen så långsam som möjligt.

När man tacklat sig igenom horden av abderitiska bromsklossar slår den härliga skärgårdsmiljön till i plytet som en fet smäll!

Vi anländer till byggare Bert på slaget 18 och frågar oss:

Vi frågar oss också varför byggarens tomt i princip består av ett enda stort hål... Byggaren berättar att han tänkt gräva ned ytterligare en pump för att vara säker på att huset inte skall flyta iväg en regnig höst. - Samtidigt tänkte jag försöka hitta den där jäkla faxen jag grävde ner för några år sedan, berättar han. Man vet aldrig när den härliga tekniken behövs igen.

Mitt stora misstag var väl att anlita Sture... Han förvandlas ju ibland till ett veritabelt vildsvin och bökar sig ner i marken på nivåer som ingen tidigare varit på. Han hävdar faktiskt att han hörde prat på kinesiska där nere i slukhålet. Och då är det inte Wish-kinesen han hört i sin dator, utan livs levande gulingar!

Det kommer en berättelse lite längre fram bland bulletinerna.

Vi lyckades ta oss in i Bertens provningsgemak och där tronade tre färgglada rör.

Vår internetadress: <http://www.bsmws.eu>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället i det sk molnet, på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

Vi blev först oroliga att de var tomma, men det visade sig att de faktiskt innehöll tre vackra pavor:

Hej hopp, alla whiskybröder!
Jag har hittat minst två unika
sorter - Ballantines maltwhisky
och Royal Brackla...
Min kompis Byggare Bob
får bara vinka - men inte
smaka!

Och denna gång är det varken Tintin, kapten Haddock, Alfred E. Neuman eller någon annan fiktiv seriefigur som hjälper till att presentera pavorerna, utan en i synnerhet alldeles levande figur - byggare Bert (och hans kompis byggare Bob).

Det visade sig att skutskepparen, tillika sällskapets nestor, Berner dessvärre tvingades ställa in sin medverkan. Vi lovade att hinka i oss även hans andel och hoppas han är på banan igen vid novemberprovningen.

En av sorterna "Royal Brackla" hade säkert inte uppskattats av skutskepparen – som jag ber hålla för ögonen nu: Royal Brackla var nog den pampigaste och vackraste pavan med ädla vitguldsdetaljer på kungsblå botten...

Nu går det bra att öppna ögonen igen!

Efter en stunds kontemplation begår vi alltså en ny resa genom maltwhiskyns förtrollande värld. Vi ser för vår inre syn hur nydestillerad, klar som vatten, whisky hålls över på på slitna gamla tunnor som rullas in i stora lagerlokaler. Där ligger tunnorna år ut och år in.

Emellanåt kommer det någon av smakeexperterna på destilleriet, öppnar en kork i tunnan och hämtar upp ett smakprov.

Tänk, vilket trevlig deltidsjobb det hade varit att ha denna syssla!

När dagens match blåstes igång gick vi ut hårt och kapade knoppen på:

1. Glendronach Original 12 YO

Vi släpper ner snokarna i glaset, frågar

- Hello, how are you? Lyssnar, och får till svar:

- Fine, and how are you?

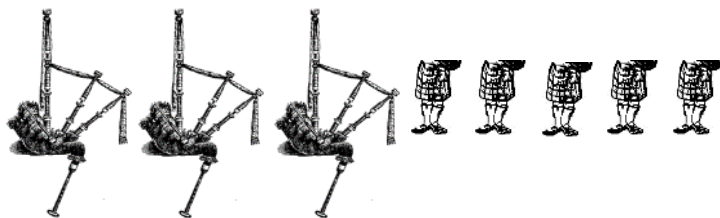
Det har vi ju lärt oss nu att göra av masterblendern på Whyte & MacKay. Man får väl se vad amatörerna runt oss tycker när vi konverserar med provningsglasen.

Vi undvek dock att skölja ur glaset med den första drammen och slängde den inte på byggarens inventarier (vad jag kunde se i alla fall).

En fin maltig doft med lätt sötma. Dock utan någon helt tydlig sherryton, men i smaken fanns en lätt sherryton. Ingen tydlig vinnarkandidat men absolut en fin maltwhisky som åldrats bra på 12 år.

Det visar sig att denna virre tar sig bra efter att man inmundigat lite mat

Vi har denna gång svårt att hitta betygsnivån men efter att ha inmundigat 2:an och 3:an blir det slutligen:

Vi delar ju alltid ut en basker men denna gång är det svårt att hitta en tydlig orsak...

2. Ballantines, Glenburgie 15 YO

Ballantines? Det var väl den där whiskyn man tyckte var lite fin när man fick smaka den i sin ungdom

Hur kunde man förresten gå på att det var "Finest Scotch Whisky". Så stod det ju på alla flaskor...

Ballantines är ju "bara" en buteljerare som köptes upp av Chivas Brothers och som numera köpts och ägs av Pernod Ricard. Glenburgie är själva destilleriet. Fortfarande är Glenburgie en stående ingrediens i Ballantines blended whisky.

Det mesta av whiskytillverkningen sker av storägare numera.

Vi noterar här en betydligt tydligare och fylligare doft med choklad och kakao och tackar för några extra års lagring på fina ekfat. Såväl neutrala som sherry.

Nu känner vi också mer tydliga toner av torkad, söt frukt. Vi noterar direkt att kvalitén ökade när vi kom till denna härliga kandidat!

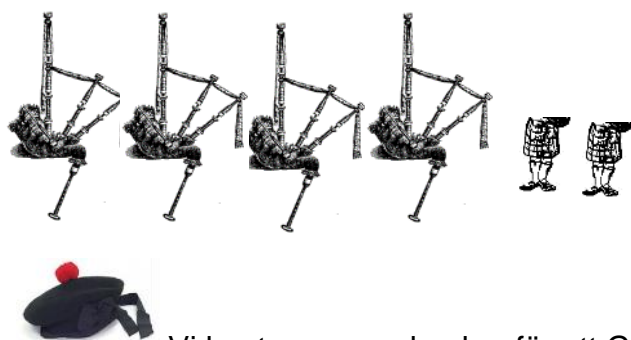
Konnässörerna i BSMWS vaknar till!

Vår internetadress: <http://www.bsmws.eu>

Vi blir lite mer generösa och letar bland säckpipor, kiltar och baskrar och här blir det bättre betyg - även om begreppet "fotsvett" dök upp. Å andra sidan äter vi ju dansk ost ibland och då nackar vi ju inte bara "tåbira".

Vi hostar upp en basker för att Glenburgie bjuder på riktigt bra kvalitet utan krusiduller. Vi nämnde t o m riksläkaren Dahlwinnie i samma andetag och då börjar det likna något!

3. Royal Brackla 16 YO

Ja, "Bracklan" har ju i våra öron inget bra namn... Jag vet att mina morföräldrar med fasa pratade om folk som hamnat på "Bracka". Det syftade väl på baracker och innebar fattighuset här i staden!

Bracklan däremot blev ju protokollförelärens favvo direkt, men jag skall inte låta detta faktum synas i slutresultatet.

Här blir det ju en basker för att det är ögongodis – en tung, tjock glasflaska med tung solid kork och den var kungliga etikettdesignen utstrålade elegans och kvalitet.

Halvtidsvilan

När vi är inne på andra pavan börjar byggaren göra små besök i köksregionerna. Vi förstår sedan när han kallar till bordsbön, att han stått i grytorna och förfärdigat en creolsk anrättning med många smaker.

Byggaren beskriver sina kulinariska krusprång: Jag följde väl receptet till hälften, men sen gav jag fan i det och improviserade med diverse kryddor och örter.

Det blev väldigt bra tycker vi. Kall pilsner passade bra till och efter kaffe med hembakad chokladkaka pustar vi ut, mätta och nöjda.

Kjell släpper motvilligt BSMWS's kockmössa som nu sväger Bert har på sig under ca tre månader när han letar efter sin fax i trädgården.

NATTSTÅNDET

Den analoge byggaren (och en annan öbo)...

Byggare Bert!
Kan du inte vara lite mer noggrann
om jag skall kunna gräva upp din
fax?

Men Sture, ditt nöt,
du kan väl inte gräva bort
både hus och grund!!!

**På Brännö kan man
aldrig vara säker på
vad man får av öns
entreprenörer...**

Eller när... och hur...

- Ja, när inte Sture är här och gräver efter min fax har jag roat mig med att hitta andra sätt att kommunicera, berättar byggaren.
- Alla snackar ju om digitalitet och effektivitet med datorer och telefoner – samtidigt oroas alla över att det hackas och att informationen kan försvinna!

Vår internetadress: <http://www.bsmws.eu>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället i det sk molnet, på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

- Jag har hittat ett 100 %-igt säkert sätt att både hacka OCH att få säker lagring av information. Man "hackar" helt enkelt in bokstäver – i STEN (ja, inte Sten i Brännö Handel utan i - sten!)
- Tänk att ingen kommit på detta tidigare, undrar byggare Bert...
- Här har jag t ex hackat in mitt namn i sten:

- Ja, jag kallar mig numera Bertram och titulerar mig uppfinnare och "hacker"! Skickade in en ansökan till Patent – och Registreringsverket för att få ensamrätten på denna smarta uppfinning. Märkligt nog har jag inte fått svar ännu!

Samtidigt på:

Patent- och registreringsverket

**von Lidl har alltid varit en föredömlig livsmedelskedja -
nästan i klass med Brännö Handel.**

Vår internetadress: <http://www.bsmws.eu>

och nu har de sedan något år eget maltwhiskymärke – Ben Bracken! Kanske finns det en koppling till Royal Brackla som vi provade hos Byggare Bert? Jag skriver endast länken här:

<https://www.alltomwhisky.se/2017/06/bra-whisky-stanna-till-pa-lidl/>

Det är bara att klicka på den och läsa lite om von Lids satsning – (om du läser på skärmen).

Och whiskyn får goda omdömen!!!

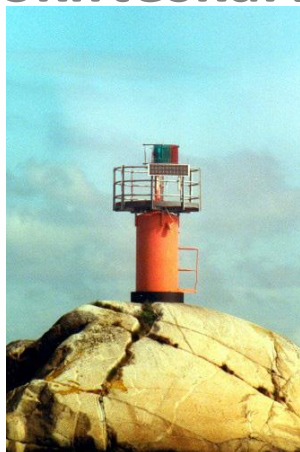
Vår adress är nu enkel och logisk:

www.bsmws.eu

Gud bevara konungen och fastlandet! Samt Brännö, Asperö, Buskär, Skifteskär, Gotland och andra jävla öar...

**Kvartalets fyr:
Skifteskär!**

Den ser öborna varje gång de skall in till stora staden! Om det inte är dimma...

Vår internetadress: <http://www.bsmws.eu>

Och så har vi detta kvartal också ett fyrskepp

- Va, finns det verkligen ett med det namnet? Nja, det är väl lite "photoshoppat". Men kan det heta Fladen kanske?

Kanske kan det vara en hommage för att jag, redan som litet kummel, satt och knåpade och skrev ner alla fyrar i Sjörapporten, som jag sedan försökte hitta i i kartböcker och sjökort som farsan tog hem från Tullen. Möjligen var detta bisarra intresse en liten hjälp för att jag lärde mig mer geografi.

I övrigt var väl kunskaperna om fyrarnas karaktär och deras teknik inget man haft större nytta av i livet. Jag var som liten övertygad om att jag skulle bli fyrmästare när jag blev stor – vilken framtidskarriär... Redan då började man avbemannas fyrarna. När jag så började jobba i bank började man avbemannas dessa också...

Den enda aktiviteten som utvecklats positivt är väl maltwhiskydrickandet! Det tycks vara en verksamhet som ständigt utvecklas och ökar!

För den som ändå vill botanisera i fyrar visar det sig dock att det finns många fyrnördar. De har ju en förening som heter Svenska Fyrsällskapet och vill man gå djupare har de sin medlemstidning på nätet: <https://fyr.org/blanket.html>

Vi tackar Bert för en härlig provning och börjar så smått planera för nästa begivenhet som infaller den

15 november hos greve Silfverblad å Kvigvallen å Brännö!

Nej, det blev inget speciellt rökigt denna gång!

Det är visserligen flera månader innan vi skall betala årsavgiften, men en liten påminnelse skadar aldrig!

Vår internetadress: <http://www.bsmws.eu>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället i det skymolnet, på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

Häpp, tecknar eder förbundne

Matrosen F

På nästa sida kör vi en favorit i repris. Stolta Brännöbor kan i undantagsfall printa ut affischen och sätta upp ovanför sängen, eller på muggen.

Vår internetadress: <http://www.bsmws.eu>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället i det sk molnet, på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

Brännöbon är inte som andra.

Framförallt är han vacker. Han har inte stockholmarens lömska blick, inte heller skåningens hysteriska sätt att tala, smålänningens låga fotvalv eller medelpadningens kutryggiga dolskhet. Ej heller har han dalmasens kläna ömtålighet eller göteborgarens flegmatiska och abderitiska handikapp.

Nej, Brännöbon är i sanningen en prydnad för mänskligheten. Likt ett majestätiskt monument höjer han sig över öar och land. Hans blick är ärligt trofast, hans kinder glöder av hälsa och hans hållning är rakryggat reslig. I sanning en mänsklighetens titan!

Ändå - allra vackrast är han inuti. Där klappar ett ädelt hjärta och där har en obefläckad karaktär tagit sitt säte.

Lägg därtill en nästan överjordisk snabbhet i tanken, en klokhet och en känslighet som saknar motstycke. Ställ honom inför de svåraste problem, stapla upp framför honom all jordens bekymmer, kom till honom med konflikter och elände. Han kommer att lyssna tålmodigt på dina jämmerliga klagovisor, men du kommer också strax att finna tröst i hans kloka lösning på världsaltets dilemma: - Jaja, tjöta... - De ådnar saj!

Genom sekler av med- och motgångar, sociala och kulturella revolutioner och allehanda irriterande intrång i vardagen, har Brännöbon lärt sig att "kommer bara tid kommer också råd".

Blir han bara sittande är jordelivet inte konstigare beskaffat än att det återgår i normala gängor förr eller senare. Detta hindrar inte att Brännöbon lärt sig ingripa i skeendena och ibland kan ertappas känna både upprördhet och engagemang.

Vem funderar på isbrytare? Jo, till mig kommer ibland de gamla fina namnen Atle och Ymer och jag tänker inte på dem som gett sina namn till isbrytarna, utan på just isbrytarna. Jag lyssnade ju på sjörapporterna som liten och fyrarna blev ju ett intresse som hållit i sig, men även statsisbrytare (mäktig titel) fascinerade.

Isbrytarhistoria

Den första havsisbrytaren, som byggdes för nordiska farvatten levererades 1890 av Finnroda varv i Stockholm. Beställaren var finska staten och fartyget döptes till Murtaja (brytaren).

Stockholms stad skaffade 1897 "Isbrytaren I", men den var inte särskilt lämpad för isbrytning till havs.

1915 byggdes "Isbrytaren II", senare kallad Sankt Erik, som var den första havsisbrytaren i Sverige. Fartyget skulle användas för att underlätta vintersjöfarten till Stockholm.

Vid flera tillfällen under sin 62-åriga verksamhet blev Sankt Erik inhyrd av staten för att bryta is till havs. Första gången hon användes för isbrytning utanför Stockholm var januari 1916. Hon hjälpte då några ångare som hade frusit inne i Gävle och därmed hade hon gjort en pionjärsats för vintersjöfarten i Norrland.

Numera är Sankt Erik museifartyg i Stockholm.

Den första statsisbrytaren levererades 1926. "Statsisbrytaren" fick ett nytt namn redan efter 3 år och hette sedan Atle. Hon hade ångmaskineri och en propeller i varje stäv. Vintern 1965-66 gjorde hon sin sista vinter och såldes för skrotning och högs upp året därpå.

1932 levererades Ymer, som var världens första isbrytare med dieselelektriskt maskineri. Den maskintypen finns idag på de flesta isbrytare.

När Ymer kom i drift kunde man börja bedriva en viss vintersjöfart. Visserligen var man tvungen att stänga hamnarna norrifrån och under högvintern koncentrera sig på att hålla de större hamnarna i Östersjön öppna.

De verkligt hårda vintrarna fick man nöja sig med att hålla igång trafiken på syd- och västkusten. Möjligheter fanns i alla fall att förlänga skeppningssäsongen under förvintern och att öppna hamnarna tidigare på våren i Östersjön och Bottniska viken.

1953 levererades Thule från Karlskronavarvet. Wärtsilä varvet i Finland levererade Oden 1957, Tor kom från samma varv 1964 och Njord 1969.

Sverige hade nu fått resurser att hålla hamnarna i Bottenhavet öppna alla lindriga och normala isvintrar. Men det var fortfarande svårt att klara av de stränga vintrarna, när hela Bottniska Viken och delar av Östersjön var täckta med is. Med målsättningen "året-runt-trafik" på alla viktiga hamnar behövdes det nya resurser.

Det fattades beslut att 3 stora isbrytare skulle skaffas och 1974 kom Atle följd av Frej 1975 och Ymer 1977. Wärtsilä stod för leveranserna. Samma varv hade innan dess (1973) levererat Ale. Hon byggdes för att möjliggöra vintersjöfart på Väneren.

PROTOKOLL & BULLETER

Oden byggdes av Götaverken och levererades 1988. Oden väckte global uppmärksamhet 1991 genom att som första västerländska yfartyg nå Nordpolen.

Tor och Njord ersättes under åren 2000 - 2001 med kombinationsfartygen Tor Viking II. Balder viking och Vidar Viking. Dessa fartyg ägs inte av Sjöfartsverket utan chartras under vintern via ett långsiktigt samarbetsavtal...

Vår internetadress: <http://www.bsmws.eu>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället i det sk molnet, på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.